

[Chr. J. Hansen.]

nordiske lande må stille tilsvarende beløb til rådighed. Iøvrigt vil jeg gerne sige, at jeg altid har tillagt det nordiske samarbejde stor betydning, og jeg er også velvilligt indstillet overfor det foreliggende lovfor-
slag, men jeg forventer af den højtærede minister ved denne lejlighed at få bekræftet, at der er god gang i selskabet, og måske få oplysninger om, i hvilken udstrækning selskabet har været i stand til at udnytte de muligheder, der blev givet det ved den lovgivning og sanering, der for ca. 1½ år siden gennemførtes.

Dernæst foreslås der udlånt 10 mill. kr. til Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab til påkrævede arbejder, og jeg vil gerne gå ind for et sådant forslag. Vi hverken skal eller må lade os distancere af andre frihavne. Vi må, når det er økonomisk overkommeligt, efter min opfattelse på ethvert område være på højde med situationen, være i stand til at tage konkurrencen op, men når Københavns frihavn skal have 10 mill. kr., så ser det unægtelig lidt fattigt ud, at man til de største købstadshavne, til både modernisering af havnenes indretning, anskaffelse af kraner og anden tidssvarende maskinel udrustning kun foreslår udlånt 5 mill. kr. Det er dog almindeligt bekendt, at vi har ret store, stærkt besøgte havne også udenfor Københavns frihavn. Vi har adskillige store provinshavne, som også i høj grad har trang til midler til løsning af påkrævede opgaver, og man kan fristes til at spørge, om den pågældende fordeling er helt rigtig.

Når man ser på, hvorledes disse 300 mill. kr. fordeles, så tænker man uvilkårligt — og man kan vist være overbevist om, at mange kommunalfolk og kommunale skatteydere tænker således —: Hvorfor er kommunerne behandlet så dårligt, som tilfældet er? Ja, man kan jo sige, at elektricitetsværkernes forhold også i høj grad vedrører kommunerne, og det er rigtigt, men for os, der har med kommunal virksomhed og administration at gøre, er det ikke ubekendt, og det kan heller ikke være det for andre, at kommunerne fører en meget hård kamp for at skaffe de nødvendige midler til hårdt påkrævede anlægsarbejder. Købstadforeningen, repræsentanter for såvel København som for landkommunale organisationer, har forlængst haft forhandling med den højtærede indenrigsminister og gjort rede for, hvor vanskeligt kommunerne er stillet med hensyn til at skaffe de nødvendige midler til finansiering af arbejder, der bare for året, vi er inde i, vil dreje sig om ca. 250 mill. kr. Enten det nu drejer sig om boligbyggeri, sygehusbyg-

geri, skolebyggeri, nødvendig kloakering, gadearbejder o. s. v., er det næsten umuligt at skaffe pengene, og lykkes det, er det til ganske urimelig rente og kurs, hvilket ikke alene tynger skatteyderne nu, men vil vedblive at gøre det, sålænge disse højtforrentede lån løber. Man kan vist godt sige, at kapitalen har gode kår for tiden her i Danmark.

Når der endelig er tale om at fremskaffe midler, i dette tilfælde Marshallpenge, og pengene skal bruges til produktionsfremmende foranstaltninger, mon det så ikke med nogen ret kan hævdes, at det er mere nødvendigt at stille midler til rådighed til sygehuse og skoler end til telefonselskaber, der jo mig bekendt gennem en lang årrække har givet 7 pct. i årligt udbytte? Selskaber, der giver sådant udbytte, skulle vel i nogen grad kunne imødekomme de ønsker, der fremkommer fra folk om at få telefon. Jeg kan måske i den forbindelse sige, at når man nu stiller 65 mill. kr. til rådighed til anlægsudgifter under forsvarsministeriet, så skulle man først se, om de mange millioner, der hidtil er stillet til rådighed, anvendes på en fornuftig måde, og så kunne man jo tales ved igen.

De her omhandlede lån ydes på 20 år, forrentes med 5 pct. p. a. og udlånes til parikurs. Der er jo en himmelvid forskel på disse lånevilkår og de vilkår, der gives de kommuner, der må optage lån for at gennemføre nødvendige arbejder.

Jeg har fremsat disse bemærkninger, ikke fordi jeg på nogen måde er modstander af, at man udlåner de 300 mill. kr., men fordi jeg synes, at der i dette forhold er taget for lidt hensyn til Danmarks kommuner, der arbejder under spændte økonomiske forhold.

Jeg skal iøvrigt anbefale det foreliggende lovforslag til gennemførelse her i tinget.

Grue-Sørensen: Jeg skal ikke ofre mange bemærkninger på det foreliggende lovfor-
slag. Hvis jeg skal betegne det så kort som muligt, vil jeg sige, at det drejer sig om investering af offentlige midler i delvis offentlige anliggender, og det kalder jeg hensigtsmæssigt. Som lovforslaget er vedtaget i folketinget, vil jeg anbefale det til vedtagelse her.

Foss: Det ærede medlem hr. Chr. J. Hansen indledte jo en ret omfattende diskussion om Marshallpengenes anvendelse, begyndte om jeg så må sige forfra på en diskussion, som vi havde ved behandlingen af de tidligere behandlede lovforslag. Jeg skal afstå